

Skandináv boldogságpornó

2016 szeptember 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A *World Happiness Report* tanúsága szerint (amit az ENSZ egy gyanús, homályba burkolózó szervezete állít ki, gyanús és homályos körülmények között) a skandináv országok „boldogságszintje” kimagaslik a világ egyéb pöcegödrei közül. Skandináv boldogságpornó.

Bár azt nem értettem soha, hogy a boldogság, hogyan mérhető?, hogyan fogalmazható meg statisztikai adatként, bizonyos sorminták szerint – bár legyünk ?szinték, mióta a humanizmust és annak összes kimondott ígéretét

számadattá dolgozták át Auschwitzban (kulturális és szociális buzgalmukban eltévelyedett, önfeledt németjeink), már ez sem egészen elképzelhetetlen. Egy rakás szervilis, perfekcionista hivatalnok bármire képes („...nem annyira antiszemitákra, inkább jó szervezőkre van szüksége”).

A boldogság, mint az állam öngazolásaként megjelen? propagandaeszköz. Ez bizony kurva rosszul hangzik.

(A 70'-es évektől kezdve) emberkísérletek sora zajlik az északi országok (egyre zártabbá váló légerekvilágok) többségében (Svédországban és Dániában), aminek végkifejlete egy teljességgel konformista, hamis egyenlőségre, erkölcsi-etikai relativizmusra felépített társadalom.

A következetes reálpolitika mentén – direkt szempontból – kimaradtak vagy próbáltak kimaradni a világháborúból (kivásárolták magukat és erkölcsileg „langyosak” maradtak). Állami irányítás alatt álló fegyvergyártó- és cégbirodalmakat építhettek fel, **amivel megalapozhatták gazdaságuk folyamatos növekedését** és a németekkel való gazdasági szimbiózist is csak az utolsó pillanatban szüntették meg az érezhetően *nemsokára gyztesek* nyomására.

A háborút követően (részben alatta is): a menekültek befogadása, humanitárius segélyek, Raoul Wallenberg (az egy-két fellelhető svéd hősöt, megfelelően túlsúlyozott országmarketinggel egész jó üzletet csináltak), egészen a napjainkig. A „sikeresztori” mindenki számára ismert.

Álljunk meg egy pillanatra. Nagy humanistáink és filantrópjaink, a szorgos svédek az ún. *Tvångssterilisering i Sverige*-ben, azaz kényszersterilizációban látták a társadalom megtisztításának lehetőségét. 1922-ben, Uppsalában megalapították *Fajbiológiai Állami Intézetet*, **amely a 1934-ben tudományos kutatások eredményeként bejelentette az eugenika alapú társadalomépítést**, amivel az antiszociális viselkedést, az egyéb fizikai és lelki torzulásokat, betegségeket kívánták megszüntetni – alig egy évvel lemaradva a németektől – az intézmény később korszerűbb elnevezést kapott, de egészen a 75'-ig folytatta „áldásos tevékenységét”.

A független, királyi Svédországban éppen a háború alatt – a gázkamrákkal szimultán – érte el tetőpontját az eugenikai alapú kényszersterilizáció. Ebben semmi meglepés nincsen – a sterilizációval a lényegre törtek és kifinomulatlan eszközökkel ugyan, de ugyanúgy homogenizálni akarták a társadalmukat, ahogyan napjainkban is.

Képek a múlt századból. Vidám a kolhozok, a gulágok népe, boldogok az összes élmunkások és nyomorgó családjaik. Boldog egyesülés, azonosulás a társadalmival, a közös alkotással. **Jól érezni magunkat, eltelni abban, amit megkaphatunk, a lassan kényelmessé váló öncenzúra, a magány kikerülése.** Örömmittas, holtukban is ragyogó arcok a Hitlerjugendötől. Az SS Totenkopf és a lét elviselhetetlen könnyősége, a testi örömfő, avagy a puskatussal másokba vert boldogság, a személyes megváltás.

Mind-mind, a mai kistestvérekhez hasonlatos relativista világvallások végeredményei: a valóság megtagadása.

A mérhetőségétől, az ítélettől való rettegés, az ember tetteinek értéknélkülisége. A második világháború végével és az 50'-es évek szigorú totalitárius berendezkedésével véget ért a barbár dionüszoszi, monstre korszak és bekövetkezett, a leplezett gyávaság, a tényleges közöny, az ún. enyhülés az egyén feletti nehezen kitapintható kontrollja, az *arcana imperii (a világon mindenhol)* és beköszöntött a jólét, a tartós béke és a hurrá.

Következmény: ma már nem elég kenyérrel betömni az üvöltő tömeg pofáját. **Mindent meg kell neki adni, amit akar. Mindent.** Azt is, amit nem lehet, amit nem szabad.

A (mai kor) legmélyebb egzisztenciális értelemben (ahogyan Camusnál olvashatjuk) vett boldogjai az Al-Káida, az Iszlám Állam hőserei, csatlósai, öngyilkos merénylői, kivégzői, elfátyolozott asszony-állatai, lefejezett, elégetett keresztényei (és ezt még valódi, megtapasztalható boldogságnak képzeljük el). Nem az áldozati, hóhér szerep felmagasztalásáról van szó, hanem a teljes önazonosságról.

De az ebben rejlő boldogságot, a mai baloldal, az egész rendszer tagadja, azt gondolja – a társadalmi struktúra, az állam közbeavatkozása, a fogyasztói örömfő lefedhetik, **a befogadás, az egyenlőség mindent egybe mosó erejének hamis, rossz alapokon álló illuzórikus fétise.** Semmit sem tud a boldogságról.

Gy?lölik a paradoxonokat, a feloldhatatlan ellentmondásokat (azaz gy?lönek „engem” is) – a kívülállás ellentéteket, egyenl?tlenségeket okoz ezért meg kell sz?ntetni, minden a társadalommal szemben megfogalmazott radikális vélemény, extrém és veszélyes.

„A Párt azt kívánja, hogy tagadjuk meg a szemünk és fülünk révén szerzett tapasztalást. Ez végs?, leglényegesebb parancsa. Winston elbátortalanodott, ha a vele szemben álló irtózatosságot gondolt; arra a könnyedségre, amellyel bármelyik pártértelmiségi legy?zhetné ?t, ha vitára kerülne a sor; a ravasz érvekre, amelyeket ? nem lenne képes megérteni, s még kevésbé tudna felelni rájuk. (...)”

Az embert – másféle – hamis etika felé terelik, a posztmodern értéksemlegesség, a min?ségnélküliség felé. Egy ilyen rendszerben a tehetség, az egyéniség, az önállóság kérlelhetetlenül uniformizálódik (t?rhetetlen) és láthatatlan lesz. A konformizmus, a lustaság, a homogén közösséghez való tartozás, az ütközés- súrlódásmentes, kockázatmentes élet, a társadalmi harmónia, a könnyen kezelhet?ség, mint riasztó jöv?kép.

Az alkalmasság, az alkalmatlanság között a szürke zónában, az unalomban, az id?t kítőlt? szórakozásban, gyereklétben. A biztonságos élet (hamisan a társadalmiba vetett bizalom vagy egyszer?en: szimpla ostobaság – vak vezet világtalant). A devianciák, a b?nözés lassú felszámolódása (miután mindenki hasonlóan optimális anyagi helyzetben van, mindenki hasonlóan iskolázott), az emberben rejl? eredend?en rossz elkenése és hazug felcserélése valami rejtélyes, megnevezhetetlen jóval; úgy, hogy ez a jó gonoszabb, embertelenebb, mint a rossz, amit megtagad – mert kizárja az ember megváltását. A lényegét?l: a szellemet?l fosztja meg. Maga a b?n, az eredend? b?n elfogadása – az ember erkölcsi mélységeit tárhatja fel. És erre nincsen más lehet?ség.

A többi út, egyenesen Auschwitzba vezet vissza.

Ez az a pont, ami összeköti a mai posztlibsi, élcsapatos, haladó dumákat, a náci, SS ugatással. **Társadalmakat építeni annyit jelent, mint Mao Ce-tung-ot, Pol Pot-ot csalánnal elverni a g?zben**, Dzsugasvilivel elereszteni a langyos medencébe, vagy éppen Goebbels forró valagára csattanós pacsit adni a hidegzuhany alatt.

Egy ilyen (az ember eredend? b?nös természetét megtagadó) társadalomban a személyiség nem érzi, hogy dolga van önmagával. Így, ami marad, az csak önmarcangoló pszichologizálás, parttalan önkínzás, a kényszer? behódolás. Semmi szakralitás. A nézhetetlen, a 70'-es évek Bergmann-filmjeinek önmagába zárt világa. Pseudó-állapot. Az élethazugságok kiterjesztése mindenre és mindenkire. Érzi, hogy nincsen a helyén, kimondani viszont egyre nehezebb lesz, végül már meg sem tud szólni.

„A konformizmus: ha az ember nem a valósággal, hanem a tényekkel keresi az összhangot. Mi a valóság? Röviden: önmagunk. Mik a tények? Röviden: a képtelenségek. A kett? kapcsolata, röviden: az erkölcsi élet, a sors. Vagy: nincs kapcsolat, ez a tények elfogadása a véletlenek és a hozzájuk való igazodások sorozata. Így a konformista maga is ténnyé, képtelenséggé válik. Elveszti szabadságát, felrobbantja centrumát, és szétszóródik a tények ?rjében. Az ismeretlen, vészesen távolodó darabkákból soha többé nem tudja összerakni idegen életét. Az ember ellentétévé válik: géppé, skizofrénné, szörnyeteggé. Áldozat lesz és hóhér.” – írja Kertész (nem az Ákos).

A nyugati hegemoniában minden eszköz, helyzet adott, hogy id?vel (ha az Iszlámot és a Kereszténység maradványait is sikerül majd megtörni, semlegesíteni) valósággá váljon. A jelenleg zajló kulturális relativizmus, a semlegesítés átmenete csak a kezdet ebben az önm?köd? folyamatban. A fogyasztói társadalom hatalomátvétele (mindenen), a médiaképesség kiterjedése, a totális spektakulum-világ, a technokrata javító szándék és a posztumán ideológia el fogja pusztítani az emberi civilizációt (vagy már el is pusztította?).

A csóró reakciók halálra lettek ítélve, amikor nem égették el a nagy” humanistákat (a reneszánsz embert) a máglyákon, hanem inkább megkegyelmeztek nekik. Ott lett eladva minden.

Ha már máglyáknál és lángoknál tartunk. Aminek az újbóli megjelenését?l a legjobban félek: a könyvmáglyák (az embermáglyákat – állítólag – egész hamar meg lehet szokni, ugye drága németeink?). A mai szabadságjog-

élcsoportokkal a másik gébasz, hogy **csak önmagukat és egymást olvassák öngazolások után**, mert amikor egyszer megpróbálták, akkor rettegetve baszták a sarokba (pl.) Dosztojevszkijt.

Nézem az itt-ott fellelhet? bárgyún és törhetetlen cinizmussal felénk vigyorgó stockphoto-dramaturgiáig leegyszerűsített, kiüresített boldogság-töredékeket, a vigyorgó svéd (dán) koponyákat, ölükben egy megtermett beduinral. Örökre képbe záródott titok: maga az arckifejezés, a leolvashatónak tetsz? érzelmek forrása. Felismerhetetlen.

A rejtély megmarad, de a kellemetlen sejtés beigazolódik, amikor valaki, egy minden sztereotípiát magába foglaló ismeretlen-ismer?s, kellemes ikea-sterilitással, az intim zónámon belül, a besz?r?d? liftzenére, azt súgja: „...*itt kell boldognak lenned*”.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló